

Längenfeld v rakouském Ötztalu hostil ve dnech 15. - 16. 8. druhý letošní závod Evropského poháru mládeže v boulderingu. V každé kategorii se představilo kolem 30 lezců - nejméně bylo juniorek, nejvíce pak dívek v kategorii B (36). Představilo se zde i 15 českých reprezentantů, ale mezi nimi jen minimum vyhraněných specialistů na bouldering, až na výjimky jako Jan Magnus Novák, Dominik Otto nebo Michal Běhounek většina z nich buď plnohodnotně kombinuje bouldering a lezení na obtížnost nebo se specializuje pouze na obtížnost a bouldering využívá jen v rámci tréninku. Je to dáno i tím, že v minulosti byl bouldering považován pro mládež za zdravotně nevhodný, proto se u nás nepořádaly oficiální mládežnické soutěže a až v posledních době se Česká republika přizpůsobila mezinárodnímu trendu.

Systém Evropského poháru mládeže je následující - kvalifikace se lezou na 8 boulderech flash tak, že závodníci mají určitou dobu (zde juniorky 90 minut, ostatní kategorie 110 minut) na zkoušení problémů v libovolném pořadí, přičemž počet pokusů na každém boulderu je omezen na 5. Z kvalifikace pak postupuje 6 nejlepších přímo do finále (na rozdíl od SP se zde neleze semifinále), kde se už leze na on sight systémem SP, ale pouze na 3 boulderech.

Závod zahajovaly kvalifikací v pátek ráno dívky kategorie B (14 - 15 let). V této kategorii se představily dvě české závodnice - Sabina Večeřová a Jana Ondřejová, obě svěřenkyně úspěšné české reprezentantky Silvy Rajfové, která je na tento závod přijela podpořit. Tyto lezkyně jsou v kategorii a tedy i reprezentaci prvním rokem a právě v boulderingu je věk i zkušenost výrazně znát. Závod vyšel lépe Sabině, která topovala dva boudery na pět pokusů a k tomu přidala tři zóny na 4 pokusy, což znamenalo celkové 32. místo, Janu Ondřejovou přece jen rozhodily problémy na prvních boulderech a nakonec skončila 35.

Mezi chlapci kategorie B se představili čtyři čeští lezci - Vojta Trojan a Jan Kendík - svěřenci zkušené trenérky Elišky Karešové, která jim také přímo při závodě zajišťovala veškerý servis, a reprezentanti horolezeckého oddílu z Lipníka nad Bečvou - Jakub Konečný a Martin Chytil. Vojta Trojan vlétl do závodu impozantně - dva boudery vylezl prvním pokusem a i v dalších to vypadalo nadějně, nakonec se ale do dalšího topu nedostal, celkově ke dvěma topům zapsal 5 zón na 6 pokusů a obsadil konečné 25. místo. Jan Kendík se v boulderech potýkal se svou menší postavou i silou, ale prezentoval technickou vyspělost, bojovnost a klidnou hlavu, která mu nakonec vynesla top - v pátém a tedy posledním pokusu na boulderu č. 1 se v zóně dokázal před rozhodujícím krokem zklidnit, "namágovat" jako v obtížnosti a boulder vylézt, což se zónou na první pokus stačilo na 29. příčku. Jakub Konečný skončil se 4 zónami na 11 pokusů 30., Martin Chytil s jednou zónou na první pokus 31.

Ve vyšších kategoriích (A 16 – 17 let, Junioři 18 – 19 let), které už mohou soutěžit s dospělými, se opět sešla silná konkurence s řadou závodníků, úspěšných ve světovém poháru.

Jedinou z těchto kategorií, která měla svou kvalifikaci ještě v pátek, byly dívky kategorie A. Zde se představily tři české reprezentantky - Eliška Vlčková, Klára Halmo a Veronika Scheuerová. Eliška Vlčková nastoupila k závodu z plného tréninku, protože se připravuje na seniorské MS v lezení na obtížnost a i když dosáhla nejlepšího výsledku české výpravy, závod se jí vysloveně nepovedl. Po dobrém začátku, kdy první boulder topovala prvním pokusem a další relativně těžký boulder vylezla na třetí pokus, se jí přestalo dařit. Boulder č. 3, který měl po skoku do zóny už jen lehký dolez, byl přesně to, co dynamice Vlčkové sedí, ale Eliška zde čtyři pokusy vyplýtvala na skok z "vykozených" nohou, v pátém a tedy posledním pokusu teprve zkusila otočit koleno opačně a skok vyšel, ale struktura jí v poslední chvíli vyklouzla a šance na nápravu už nebyla. Hned potom v nejtěžším boulderu, který vylezlo jen 9 závodnic, spadla z topu, když to nejtěžší měla už za sebou a psychické i fyzické síly jí začaly docházet. Nakonec se dvěma topy na 4 pokusy a 6 zónami na 7 pokusů skončila celkově na 17. místě, když jí rozhodčí do výsledků z protokolu nepřepsali jednu zónu, ale vzhledem k tomu, že to na pořadí nic neměnilo, nemělo smysl protestovat. Výborně

si v této kategorii vedla Klára Halmo, která v prvním pokusu na boulderu č. 1. sice spadla z kroku do topu, pak ale zkusila právě boulder č. 3, kde na druhý pokus skok zvládla a bez problémů si po něm došla pro top, potom se vrátila na první boulder, který druhým pokusem vylezla, k tomu přidala ještě dvě zóny a vybojovala tak velmi solidní 19. pozici. Veronika Scheuerová, která na svou malou postavu doplácí i závodech na obtížnost sice bojovala statečně, na prvním boulderu padala z kroku do topu, kde jí chybělo jen minimum, ale nakonec top nezískala a se 4 zónami na 10 pokusů skončila 26.

V sobotu zahajovaly svou kvalifikaci juniorky. Naším závodnicím neseděl charakter boulderů, navíc to pro obě byl vůbec první závod na mezinárodní scéně, což je v tomto věku psychicky nesmírně náročné. Katka Kendíková obsadila celkovou 23. a Anička Vavříková 24. pozici.

Mezi chlapci kategorie A jsme měli dva zástupce - boulderového specialistu Michala Běhouneka a Pavla Krutila, který se věnuje zejména lezení na rychlost. Michal Běhounek, ač to byl jeho první mezinárodní start, překvapil sebevědomým lezeckým projevem. První boulder topoval lehce prvním pokusem, v dalším se dostal do topu na druhý pokus a i když už dalšího topu nedosáhl, měl řadu velmi nadějných momentů. Celkově si připsal 2 topy na 3 pokusy a 5 zón na 7 pokusů, což mu vyneslo bodované 29. místo. Pavel Krutil rovněž vylezl první boulder na první pokus, velmi dobře pak lezl boulder v položeném profilu, který ho nakonec bohužel těsně nepustil, ale získal zde alespoň zónu a celkově obsadil 33. příčku.

Program kvalifikací uzavírali junioři s respekt budící startovní listinou. Českou republiku zde reprezentovali dva bouldroví specialisté - Jan Magnus Novák a Dominik Otto, jimž z prostoru pro trenéry pomáhal Martin Jech. Oba vylezli úvodní boulder prvním pokusem, Dominik pak přidal ještě 3 zóny, které vylezl vždy na 3. pokus, přičemž ve dvou bouderech neměl k topu daleko a obsadil celkovou 29. pozici. Honza osvědčil nejen velkou sílu, ale i taktickou vyspělost a klidnou hlavu. Po již zmíněném boulderu na první pokus snadno topoval prvním pokusem i další převislý boulder, v položeném profilu pak dokázal po nástupu krok do zóny vyřešit technickou finesou založenou na práci nohou místo skoku, který opakovaně shazoval řadu soupeřů - tuto zónu si na první pokus dokázali připsat kromě něj už jen dva závodníci, přičemž jedním z nich byl vítěz kvalifikace Rakušan Weiler, v boulderu č. 3 se pokusil nejprve vynechat přebírání otevřené díry v zóně skokem přímo do topu, ale po té co ho neudržel byl schopen okamžitě změnit program, nepříjemné přebírání zvládnout a dalším pokusem si připsal top. Následně na boulderu č. 7 po neúspěšném pokusu o dosažení zóny sekvencí, která by pak umožnila pokračovat k topu, změnil přístup a došel si dalším pokusem takticky druhou rukou přímo pro jistou zónu. Jeho výborný výkon mu vynesl 3 topy na 4 pokusy a 6 zón na 7 pokusů, což znamenalo celkově velmi dobré 18. místo v silné juniorské kategorii.

V pořadí národů skončila Česká republika na 12. místě z 20 zemí s odstupem jediného bodu na Srbsko a dvou bodů na Irsko. Toto umístění se vypočítává jako součet bodů nejlepších lezců jednotlivých zemí v každé kategorii – do hodnocení ČR byli tedy započítáni tito reprezentanti: Vlčková, Novák, Kendíková, Trojan, Běhounek a Večeřová, která však nebodovala.

Dalším závodem české mládežnické reprezentace v boulderingu bude 6. - 7. 9. Mistrovství Evropy v italském Arcu.

Tomáš Binter